

Wil je een buizenversterker of een transistorversterker?

Een buizenversterker zit qua techniek geheel anders in elkaar dan een transistorversterker. De meeste grote gitaristen zweren bij het vervormde geluid van een buizenversterker. Dit is zeer karakteristiek en herkenbaar. Een zogenaamde modeling transistor versterker kan dit geluid redelijk benaderen, maar mist vaak de 'levendigheid' die buizen met zich meebrengen. Er zijn voor en nadelen voor beiden. Het grote voordeel van een transistorversterker is dat deze qua gewicht een stuk lichter is, deze een stuk goedkoper zal zijn en ze vaak een geweldig mooie (clean) heldere toon kunnen genereren. Het grote nadeel is dat ze vaak 'karakter' missen en de toonregeling beperkter is dan bij een buizenversterker. Het grote voordeel van een buizenversterker is de diversiteit en levendigheid (het 'karakter') van het geluid. Je moet dit verschil echt horen en ervaren om het te begrijpen. Ga dus naar een gitaarwinkel en ontdek zelf de verschillen. Het grote nadeel van buizenversterkers is dat ze vaak zwaar en duur zijn en het allerbeste klinken als ze heel hard staan (of in elk geval met het volume van de eindversterker vol open). Daarnaast vergen ze meer onderhoud dan een transistorversterker omdat de buizen niet het eeuwige leven hebben. Het grootste nadeel van een buizenversterker is dat het vaak lastig is om een mooi clean (helder) geluid te krijgen zonder enige vervorming.

Hoeveel basisgeluiden wil jij uit je versterker halen?

Gitaarversterkers hebben vaak meerdere kanalen. Meestal twee of drie. Bij een versterker met twee kanalen heb je normaal gesproken een clean (helder) kanaal en een vervormd kanaal. Een versterker met drie kanalen heeft meestal een clean, middelmatig-vervormd en zwaar-vervormd kanaal.

Toonregeling: Afhankelijk van de versterker is er een aparte toonregeling (bas, midden, hoog) per kanaal mogelijk. Hoeveel verschillende basisgeluiden heb jij nodig voor jouw spel? Twee of drie? De meeste gitaristen kunnen met twee kanalen voldoende vooruit. Daarnaast werken ze met effecten (pedalen of in een 19inch rek) om hun eindgeluid te creëren.

Presenceknop: Soms heeft een versterker een knop genaamd Presence deze staat voor de "aanwezigheid" van je geluid het werkt in de mid-range / middentonen. Je kunt het geluid wat feller / helderder maken .

Compressor: Soms heeft een versterker een knop genaamd compressor wat deze doet is kortgezegd de harde passages (pieken) wat zachter maken, zodat oversturing wordt vermeden. Daardoor kan het gemiddelde volume wat hoger worden. Hierdoor worden de zachtere passages meer hoorbaar.

Gebruik je de versterker met name thuis, in de studio of live?

Waarvoor je de versterker gaat gebruiken bepaalt ook voor een groot gedeelte je keuze. Speel je met name thuis dan heb je waarschijnlijk niet heel veel aan een buizenversterker. Een buizenversterker komt immers pas tot zijn recht als hij vol open staat. En daar worden de burens waarschijnlijk niet blij van. Een versterker tot 20 watt met 1 luidspreker is dan meer dan voldoende. Speel je in de studio dan hangt het een beetje af van de afmeting en setup van de studio. Speel je live dan hangt het weer af van het type podium waar je op staat en of het zaalgeluid versterkt of onversterkt wordt weergegeven. Voor een klein podium of voor het jammen met vrienden of medemuzikanten het je aan een 50 watt gitaarversterker met 1-4 luidsprekers normaal gesproken voldoende. Speel je met een PA (zaalversterking) dan is dat ook prima. Speel je in grote ruimtes en op grotere podia dan komt een versterker tot 100 watt met vier luidsprekers meer tot zijn recht. Besef wel dat een buizenversterker veel meer geluid produceert (harder) dan een transistorversterker.